

Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto

Riḍvánina 2013

Maailman bahá'ille

Rakastetut ystävät

”Jumalan kirja on selkosellaan, ja Hänen sanansa kutsuu ihmiskuntaa Hänen tykönsä.” Näin riemastuttavin ilmaisuin Korkein kynä kuvailee yhdentymisen ja yhteen kokoontumisen päivän tuloa. Bahá'u'lláh jatkaa: ”Kuulkaa, oi Jumalan ystävät, Hänen ääntänsä, jolle maailma on vääryyttä tehnyt, ja pitääkää lujasti kiinni kaikesta, mikä ylentää Hänen asiaansa.” Hän kehottaa edelleen seuraajiaan: ”Neuvotelkaa keskenänne äärimmäisen ystävyuden ja täydellisen toveruuden hengessä ja pyhittäkää elämänne kallisarvoiset päivät maailman parantamiseen ja Hänen asiansa edistämiseen, joka on kaikkien Ikiaikainen ja Korkein Herra.”

Rakkaat työtoverit: Tämä sykhdyttävä lausunto tulee vaistomaisesti mieleen nähdessämme teidän omistautuneet ponnistuksenne ympäri maailmaa vastauksena Bahá'u'lláhin kutsuun. Kaikkialla voidaan nähdä verraton vastakaiku Hänen kutsuunsa. Niiden, jotka pysähtyvät pohtimaan jumalallisen suunnitelman kehittymistä, on mahdotonta olla huomaamatta, kuinka Jumalan sanan voima vahvistuu naisten ja miesten, lasten ja nuorten sydämissä, maassa toisensa jälkeen, seudusta toiseen.

Maailmanlaajuinen yhteisö on hiomassa kykyään tulkita lähiympäristönsä todellisuutta, eritellä siihen liittyviä mahdollisuuksia ja soveltaa järkevästi viisivuotissuunnitelman menetelmiä ja työkaluja. Odotetusti kokemusta on kertymässä ripeimmin niillä seuduilla, missä oppimisen rajoja ollaan tietoisesti laajentamassa. Tällaisissa paikoissa on ymmärretty hyvin ne keinot, joiden avulla on mahdollista auttaa yhä useampia yksilöitä vahvistamaan palvelukykyänsä. Elinvoimainen koulutusinstituutti toimii kantavana voimana yhteisön pyrkimyksissä edistää suunnitelmaa, ja heti kun se on mahdollista, instituutinkursseille osallistumisen kautta kehittyneitä taitoja ja kykyjä hyödynnetään kentällä. Päivittäisen sosiaalisen vuorovaikutuksen kautta jotkut tapaavat sieluja, jotka ovat avoimia henkisten asioiden tarkasteluun, joka toteutetaan monenlaisissa ympäristöissä; joidenkin on mahdollista reagoida vastaanottavaisuuteen kylässä tai naapurustossa, kenties muutettuaan alueelle muualta. Yhä useammat nousevat kantamaan vastuuta, mikä paisuttaa niiden rivejä, jotka palvelevat ohjaajina, valmentajina ja lasten opettajina tai hallinnoivat ja koordinoivat tai ahertavat muulla tavoin tätä työtä tukien. Ystävien sitoutuminen oppimiseen näkyy heidän sinnikkyudessaan omissa pyrkimyksissään ja halukkuudessaan kulkea toisten rinnalla heidän ponnistuksissaan. Tämän lisäksi he kykenevät pitämään selkeästi näköpiirissään seudulla kehittyvän toimintamallin kaksi toisiaan täydentävää näkökulmaa: näistä ensimmäinen on kolmen kuukauden pituiset toimintajaksot – kasvuohjelman rytmikäs syke – ja toinen on lasten, varhaisnuorten sekä nuorten ja aikuisten kasvatustien selkeästi erottuvat vaiheet. Samalla kun ystävät ymmärtävät selvästi näiden kolmen vaiheen välisen yhteyden, he ovat tietoisia siitä, että kullakin niistä on oma dynamiikkansa, omat tarpeensa ja omat luontaiset ansionsa. Ennen kaikkea he ovat tietoisia käynnissä olevista voimakkaista henkisistä voimista, joiden vaikutus on havaittavissa niin yhteisön edistymistä heijastavissa määrällisissä tiedoissa kuin sen saavutuksista kertovien kuvausten runsaudessa. Erityisen lupaavaa on, että näistä kaikkein kehittyneimmille seuduille ominaisista selvästi erottuvista ja silmäänpiistävistä piirteistä niin monia on myös havaittavissa yhteisöissä, jotka ovat oman kehityksensä paljon varhaisemmassa vaiheessa.

Sitä mukaa kun ystävien kokemukset ovat syventyneet, heidän kykynsä edistää seudulla rikasta ja monimuotoista elämänmallia, jonka piirissä on satoja tai jopa tuhansia ihmisiä, on lisääntynyt. Miten tyytyväisinä me panemme merkille ne monet oivallukset, joita uskovat parhaillaan saavat pyrkimyksistään. He arvostavat esimerkiksi sitä, että suunnitelman asteittainen esiin tuleminen seututasolla on dynaaminen prosessi, joka on väistämättä monimutkainen eikä sovellu helposti

yksinkertaistettavaksi. He näkevät, miten se etenee, kun he kehittävät kykyään nostattaa ihmisvoimavaroja ja koordinoita ja organisoida palvelemaan nousevien toimintaa hyvin. Ystävät ymmärtävät, että kun tätä kykyä kehitetään, tulee mahdolliseksi yhdistää toisiinsa yhä suurempi määrä aloitteita. Yhtäläillä he ovat alkaneet ymmärtää, että kun uusi piirre otetaan käyttöön, se vaatii jonkin aikaa erityishuomiota, mutta että tämä ei millään tavoin vähennä yhteisörakentamiseen liittyvien ponnistusten muiden puolien merkitystä. Sillä he ymmärtävät, että jos oppimisen on oltava heidän toimintamallinsa, heidän on oltava valppaita niiden mahdollisuuksien suhteen, joita tiettyinä ajankohtana erityisen sopivaksi osoittautuva suunnitelman työkalu tarjoaa, ja tarvittaessa käytettävä enemmän energiaa sen kehittämiseen. Tämä ei kuitenkaan tarkoita sitä, että jokaisen on keskityttävä suunnitelman samaan puoleen. Ystävät ovat myös oppineet, että kasvuohjelman jokaisen toimintajakson laajentamisvaiheen aikana ei ole tarpeen keskittää huomiota samaan päämäärään. Olosuhteiden mukaan voi olla tarpeen kiinnittää ensisijainen huomio jonkin toimintajakson aikana esimerkiksi sielujen kutsumiseen liittymään bahá'í-uskoon intensiivisten opetuskampanjoiden avulla, joita yksilöt tai kaikki yhdessä voivat toteuttaa. Toisessa toimintajaksossa taas voidaan keskittyä moninkertaistamaan jotakin tiettyä ydintoimintoa.

Lisäksi ystävät ovat tietoisia siitä, että bahá'í-asian työ etenee erilaista vauhtia eri paikoissa ja hyvästä syystä – kyseessä on loppujen lopuksi orgaaninen ilmiö – ja he tuntevat riemua ja rohkaistuvat jokaisesta havaitsemastaan edistysaskeleesta. He todellakin ymmärtävät kunkin yksilön panoksesta kokonaisuuden edistymiselle koituvan hyödyn, ja täten kaikki ottavat kernaasti vastaan jokaisen henkilön suorittaman palvelun, joka vastaa hänen olosuhteidensa suomia mahdollisuuksia. Kokoonnutumiset pohdintaa varten nähdään enenevässä määrin tilaisuuksina, joissa yhteisön ponnistukset ovat kokonaisuudessaan vilpittömän ja mieltä ylentävän tarkastelun kohteena. Osallistujat kuulevat, mitä on kaiken kaikkiaan saavutettu, ymmärtävät omat ponnistuksensa tässä valossa ja heidän tietonsa kasvuprosessista lisääntyy, kun he omaksuvat laitosten neuvot ja oppivat uskontoveriensä kokemuksista. Tällaisia kokemuksia vaihdetaan myös lukuisissa muissa tiloissa, joita kehittyä tiettyihin ponnistuksiin intensiivisesti osallistuvien ystävien neuvottelua varten, ovatpa he mukana samanlaisessa toimintalinjassa tai palvelevat tietyssä osassa seutua. Kaikki nämä oivallukset ovat osa laajempaa ymmärrystä siitä, että edistystä saavutetaan helpoiten rakkauden täyttämässä ympäristössä – sellaisessa, jossa puutteet jätetään pitkämielisesti huomiotta, esteet ylitetään kärsivällisesti ja hyväksi todetut lähestymistavat otetaan vastaan innostuneesti. Ja niinpä joka tasolla toimivien bahá'í-uskon laitosten ja toimijoiden viisaan ohjauksen kautta ystävien ponnistukset, olivatpa ne yksilötasolla miten vaatimattomia hyvänsä, yhdistyvät yhdeksi yhteiseksi ponnistukseksi sen varmistamiseksi, että vastaanottavaisuus Siunatun kauneuden kutsulle tunnustetaan nopeasti ja sitä ravitaan tehokkaasti. Tällaisessa tilanteessa oleva seutu on selvästikin sellainen, missä yksilön, laitosten ja yhteisön – suunnitelman kolmen edistäjän – väliset suhteet ovat kehityksessä vahvasti.

Tässä menestyvän toiminnan maisemassa yksi näkymä ansaitsee erityismaininnan. Teille kolme vuotta sitten osoitetussa sanomassa me ilmaisimme toiveemme, että seuduilla, missä on käynnissä intensiivinen kasvuohjelma, ystävät yrittäisivät oppia enemmän yhteisörakentamisen keinoista luomalla intensiivisen toiminnan keskuksia naapurustoihin ja kyliin. Toiveemme ovat ylittyneet, sillä jopa seuduilla, missä kasvuohjelma ei ole vielä saavuttanut intensiivisyyttä, muutamien ponnistelut käynnistää ydintoimintoja pienten alueiden asukkaiden keskuudessa ovat osoittautuneet tehokkaiksi kerta toisensa jälkeen. Perimmiltään tämän lähestymistavan keskipisteenä on niiden väestöryhmien vastakaiku Bahá'u'lláhin opetuksiin, jotka ovat valmiita Bahá'u'lláhin ilmoituksen edistämään henkiseen muodonmuutokseen. Koulutusinstituutin edistämään kasvatusprosessiin osallistuminen motivoi heitä torjumaan yhteiskunnallisten voimien mieleen iskostaman turtuneisuuden ja välinpitämättömyyden ja etsimään sen sijaan toimintamalleja, jotka osoittautuvat elämää muuttaviksi. Siellä missä tämä lähestymistapa on edennyt joitakin vuosia naapurustossa tai kylässä ja ystävät ovat pitäneet yllä keskittymistään, merkille pantavia tuloksia on alkanut tulla näkyviin vähitellen mutta selvästi. Nuoret voimautuvat ottamaan vastuuta itseään nuorempien kehityksestä ympärillään. Vanhemmat ikäpolvet toivottavat tervetulleeksi nuorten panoksen koko yhteisön asioita koskeviin merkityksellisiin keskusteluihin. Yhteisön kasvatuksellisen prosessin edistämä kurinalaisuus kehittää yhtä lailla nuorten kuin vanhojen neuvottelukykyä, ja tavoitteellisiin keskusteluihin alkaa ilmaantua uusia tiloja. Muutos ei rajoitu kuitenkaan ainoastaan bahá'íhin ja niihin, jotka ovat mukana

suunnitelman edellyttämässä ydintoiminnoissa ja joiden voidaan kohtuudella odottaa omaksuvan uusia ajattelutapoja ajan myötä. Koko paikan henki muuttuu. Hartaudellinen asenne alkaa muotoutua laaja-alaisesti väestön keskuudessa. Miesten ja naisten tasavertaisuus alkaa näkyä aiempaa voimakkaammin. Lasten kouluttaminen, niin poikien kuin tyttöjen, saa aiempaa suurempaa huomiota. Perheen sisäiset suhteet – jotka ovat vuosisatoja vanhojen asenteiden muovaamia – muuttuvat havaittavasti. Velvollisuudentunto omaa lähiyhteisöä ja fyysistä ympäristöä kohtaan tulee hallitsevaksi. Jopa ennakkoluulon vitsaus, joka heittää turmiollisen varjonsa jokaisen yhteiskunnan ylle, alkaa antaa periksi ykseyden pakottavalle voimalle. Lyhyesti sanottuna, se yhteisörakentamisen työ, jossa ystävät ovat osallisina, vaikuttaa kulttuurin eri puoliin.

Samaan aikaan kun laajentuminen ja lujittuminen ovat edenneet tasaisesti viimeksi kuluneen vuoden aikana, muut tärkeät toiminta-alueet ovat myös edistyneet, usein läheisesti rinnakkain. Erinomaisena esimerkkinä tästä joissakin kylissä ja naapurustoissa nähdyt kulttuurin tasolla tapahtuneet edistysaskeleet johtuvat melko suureksi osaksi siitä, mitä parhaillaan opitaan bahá'iden osallistumisesta sosiaaliseen toimintaan. Sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen osastomme on vastikään laatinut asiakirjan, johon on kiteytetty tältä alueelta kolmenkymmenen vuoden kokemukset, joita on kertynyt aina siitä asti, kun tämä osasto perustettiin Bahá'í-maailmankeskukseen. Siinä mainitaan esimerkiksi havainto, että koulutusinstituutti antaa elintärkeän sysäyksen ponnistuksille osallistua sosiaaliseen toimintaan. Tämä ei johdu pelkästään sen edistämästä ihmisvoimavarojen lisääntymisestä. Instituuttiprosessin kehittämät henkiset oivallukset, ominaisuudet ja taidot ovat osoittautuneet yhtä ratkaiseviksi sosiaaliseen toimintaan osallistumiselle kuin ne ovat kasvuprosessiin vaikuttamiselle. Lisäksi siinä selitetään, kuinka bahá'í-yhteisön selvästi toisistaan erottuvia ponnistuksen alueita ohjaa yhteinen, jatkuvasti kehittyvä käsitteellinen toimintakehys, joka koostuu toisiaan vahvistavista tekijöistä, vaikka nämä saavatkin erilaisen ilmenemismuodon eri toiminta-alueilla. Tämä kuvailemamme asiakirja toimitettiin hiljattain kansallisille henkisille neuvostoille, ja me kutsumme niitä harkitsemaan, neuvonantajien kanssa neuvotellen, kuinka siinä tarkastellut käsitteet voivat auttaa tehostamaan nykyisiä niiden tuen alaisina tavoiteltuja sosiaalisen toiminnan ponnistuksia ja lisäämään tietoisuutta tästä bahá'í-ponnistuksen merkittävästä ulottuvuudesta. Tätä ei pitäisi tulkita yleiseksi kehotukseksi ryhtyä laajamittaiseen toimintaan tällä alueella – sosiaalisen toiminnan kehittyminen tapahtuu luonnollisesti sitä mukaa, kun kasvava yhteisö voimistuu – mutta on sopiva aika sille, että ystävät pohtivat syvällisemmin ponnistustensa vaikutuksia yhteiskunnan muuttamiseksi. Tällä alueella tapahtuva oppimisen vyöry asettaa lisääntyviä vaatimuksia sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen osastolle, ja on ryhdytty toimiin sen varmistamiseksi, että osaston toiminta kehittyy samassa suhteessa.

Viimeksi kuluneisiin kahteentoista kuukauteen liittyvä merkittävä piirre on ollut se, miten usein bahá'í-yhteisö on yhdistetty hyvin monenlaisissa eri yhteyksissä pyrkimyksiin saada aikaan yhteiskunnan parantamista yhteistyössä samanhenkisten ihmisten kanssa. Kansainväliseltä areenalta kyläelämän ruohonjuuritasolle mielipidejohtajat ovat kaikenlaisissa yhteyksissä ilmaisseet olevansa tietoisia siitä, että bahá'iden sydämen asiana ei ole ainoastaan ihmiskunnan hyvinvointi vaan että heillä on vakuuttava käsitys siitä, mitä on saavutettava ja tehokkaat keinot pyrkimystensä toteuttamiseen. Nämä arvostuksen osoitukset ja tuki ovat tulleet myös aiemmin täysin odottamattomilta tahoilta. Esimerkiksi jopa bahá'í-uskon synnyinseuduilla bahá'iden tielle sortajan asettamista suunnattomista esteistä huolimatta he saavat yhä enemmän tunnustusta niistä syvällisistä seuraamuksista, joka heidän sanomallaan on heidän valtionsa tilaan, ja heitä kohtaan osoitetaan kunnioitusta heidän peräänantamattomasta päättäväisyydestään antaa oma panoksensa kotimaansa edistykseen.

Iranin uskollisten [ystävien] kestävät kärsimykset, etenkin viimeisimmän vainojen aallon käynnistymisen jälkeisinä vuosikymmeninä, ovat kannustaneet heidän veljiään ja sisariaan muissa maissa puolustamaan heitä. Niiden verrattomien lahjojen joukosta, jotka maailmanlaajuinen bahá'í-yhteisö on saanut tämän sinnikkyuden seurauksena, me mainitsemme tässä yhteydessä yhden: kansallisen tason erityistoimijoiden vaikuttava verkosto, joka on osoittautunut kykenevänsä edistämään järjestelmällisesti suhteita hallitukseen ja kansalaisyhteiskunnan organisaatioihin. Peräkkäisten suunnitelmien prosessit ovat tämän kanssa rinnakkain hioneet yhteisön kykyä osallistua

vallalla oleviin keskusteluihin kaikissa tiloissa, missä niitä esiintyy – henkilökohtaisista keskusteluista kansainvälisiin keskustelufoorumeihin. Ruohonjuuritasolla osallistuminen tämänlaisiin pyrkimyksiin kehittyy luonnollisesti saman orgaanisen lähestymistavan kautta, joka on ominaista tasaisesti lisääntyvälle ystävien osallistumiselle sosiaaliseen toimintaan, eikä sen alulle panemiseen tarvita erityisponnistusta. Kansallisella tasolla siitä on kuitenkin yhä useammin tulossa kymmenissä kansallisissa yhteisöissä jo toimivien samojen omistautuneiden toimijoiden huomion kohde, ja se etenee tutun ja tuloksellisen toimintamallin – toiminnan, pohdinnan, neuvottelun ja opiskelun – kautta. Tällaisten ponnistusten tehostamiseksi, tätä aluetta koskevan oppimisen helpottamiseksi ja sen varmistamiseksi, että otetut askeleet ovat yhtenäisiä bahá'í-yhteisön muiden pyrkimysten kanssa, me olemme vastikään perustaneet Bahá'í-maailmankeskukseen julkisen keskustelun osaston (Office of Public Discourse). Kutsumme sitä avustamaan kansallisia henkisiä neuvostoja tällä alueella edistämällä ja koordinoimalla asteittain toimintoja ja järjestelmällistämällä saatuja kokemuksia.

Rohkaisevaa edistystä on tapahtumassa myös muilla alueilla. Santiagossa, Chilessä, missä Etelä-Amerikan äititemppeliä ollaan pystyttämässä, rakennustyö etenee joutuin. Perustusten, kellarin ja huoltotunnelin betonirakenteet ovat valmiit kuten myös pylväät, jotka kannattavat rakennuksen runkoa. Tähän projektiin liittyvät ennako-odotukset ovat kasvamassa, ja samanlainen odotuksen tunne on viriämässä niissä seitsemässä maassa, joissa on tarkoitus rakentaa kansallinen tai paikallinen mashriq'u'l-adhkár. Kussakin niistä valmistelut ovat käynnistyneet, ja uskovien temppelirahastoihin antamia lahjoituksia on alettu käyttää. Huomioon otettavat käytännön seikat, kuten sijainti, suunnittelu ja resurssit, edustavat kuitenkin vain yhtä puolta siitä työstä, johon ystävät ovat ryhtyneet. Perimmiltään kyseessä on henkinen hanke, johon koko yhteisö osallistuu. Mestari kutsuu mashriq'u'l-adhkária ”jumalallisten vahvistusten magneetiksi”, ”Herran mahtavaksi perustaksi” ja ”Jumalan uskon lujaksi pilariksi”. Minne tahansa se perustetaan, siitä tulee luonnollisesti sitä ympäröivän yhteisörakentamisen kokonaisuuteen kuuluva tekijä. Niissä paikoissa, minne Jumalan palvontatalon on määrä ilmaantua, tietoisuus tästä todellisuudesta on jo syvenemässä uskovien rivijäsenten keskuudessa, jotka ymmärtävät, että heidän yhteisen elämänsä on heijastettava yhä paremmin sitä palvelun ja palvelun yhteyttä, jota mashriq'u'l-adhkár ilmentää.

Kullakin rintamalla me siis näemme bahá'í-yhteisön liikkuvan tasaisesti eteenpäin, edeten ymmärryksessään, innokkaana saamaan oivalluksia kokemuksista, valmiina tarttumaan uusiin tehtäviin, kun se on mahdollista voimavarojen kannalta, reagoiden ketterästi uusiin välttämättömyyksiin, tietoisena tarpeesta varmistaa yhtenäisyys niiden erilaisten toiminta-alueiden välillä, joihin se osallistuu, ja täysin omistautuneena tehtävänsä toteuttamiseen. Sen antaumus ja omistautuneisuus näkyvät siitä valtavasta innosta, jonka kaksi kuukautta sitten tapahtunut ilmoitus 95 nuorisokonferenssin koolle kutumisesta kautta maailman on saanut aikaan. Olemme kiitollisia paitsi nuorten itsensä reaktiosta myös niistä tuen ilmauksista, joita ovat esittäneet heidän uskontoverinsa, jotka arvostavat sitä, miten Bahá'u'lláhin nuoremmat seuraajat toimivat elintärkeänä kannustimena koko bahá'í-asian yhteisölle.

Me olemme täynnä toivoa nähdessämme yhä uusia todisteita Bahá'u'lláhin sanoman leviämisestä, sen vaikutuksen laajuudesta ja kasvavasta tietoisuudesta siihen kätkeytyvistä ihanteista. Tänä vuosijuhlien aikana me muistelemme tuota ”ylenmääräisen autuuden päivää”, jonka puolitoista vuosisataa erottaa tästä riđvánista ja jolloin Abhá-kauneus ensimmäisen kerran julisti tehtävänsä seuralaisilleen Najíbíyyih-puutarhassa. Tuosta pyhitetystä paikasta Jumalan sana on levinnyt jokaiseen kaupunkiin ja jokaiselle rannikolle, kutsuen ihmiskuntaa kohtaamiseen Luojansa kanssa. Ja tuosta alkuperäisestä Jumalasta hurmioituneiden rakastajien seurueesta on puhjennut kukkaan monimuotoinen yhteisö, monivärisiä kukkia Hänen hoivaamaansa puutarhaan. Jokaisena kuluvana päivänä vastaheränneiden sielujen kasvava joukko kääntyy rukoillen kohti Hänen pyhäkköänsä, kohti paikkaa, jossa tuon siunatun päivän kunniaksi ja Korkeimman nimen yhteisölle suodusta jokaisesta siunauksesta kiitollisina me painamme päämme rukoukseen pyhällä kynnyksellä.

[allekirjoitus: Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto]